

ಒಡನಾಟ

‘ಸುಧಾ’ಕ್ಕೆ ಕಳಿಸಿದೆ. ಒಂದು ವಾರದಲ್ಲಿ ಎಂ.ಬಿ. ಸಿಂಗ್ ಅವರ ಉತ್ತರ ಬಂತು. ನಾವೀಗ ಅದನ್ನು ಹಾಕೇವೆ. ಆದ್ರೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಉದ್ದ ಇದೆ. ಮತ್ತೆ ಇದ್ರಲ್ಲಿ ನಾನು stream of consciousness ಟೆಕ್ನಿಕ್ (ಪ್ರಜ್ಞಾ ಪ್ರವಾಹ ತಂತ್ರ) ಬಳಸಿದ್ದೇನೆ. ಅದು ನಮ್ಮ ಓದುಗರಿಗೆ ಅರ್ಥ ಆಗ್ತಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಓದುಗರು ಅಂಥ ಜನಸಾಮಾನ್ಯರು. ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಬುದ್ಧರೆಂದು ಭಾವಿಸಬಾರದು. ಇದನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಸಣ್ಣದು ಮಾಡಿಕೊಡಿ ಅಂದ್ರು. ನಾನು ಹೇಳಿದೆ, ಸಣ್ಣದು ಮಾಡ್ತಿಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವೆ ಇಲ್ಲ ಅದನ್ನು. ನೀವು ಬೇಕಿದ್ದೆ ಮಾಡಿ, ಸಣ್ಣದು ಮಾಡ್ತಿಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಅಂತ. ಅಲ್ಲ ಇದನ್ನು ಹಾಕ್ಲೆ ಬೇಕು ನಮಗೆ. ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿದೆ ಕಾದಂಬರಿ. ಆದ್ದರಿಂದ ನೀವು ನೋಡಿ ಒಂದ್ರು, ಸ್ವಲ್ಪ ಸಣ್ಣದು ಮಾಡಿ ಅಂತ ಕಳಿಸಿದ್ದು. ಇಡಿ ಸ್ಲಿಪ್ ಬಂತು. ನಾನದರಲ್ಲಿ ಆ ಪ್ರಜ್ಞಾ ಪ್ರವಾಹ ತಂತ್ರ ಏನಿದೆ, ಚಾಪ್ಲರ್ ಚಾಪ್ಲರ್ ಬರ್ತದೆ ಅದು, ಒಂದು ಟೆಕ್ನಿಕ್‌ನ ಬರಿದಿದ್ದೇನೆ ನಾನದನ್ನು, ತಂತ್ರ ಉಪಯೋಗಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಆ ಚಾಪ್ಲರ್ ಫುಲ್ ಕಟ್ ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟೆ. ಕಟ್ ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟು ಹಾಕಿ ಅಂತ ಹೇಳಿದೆ. ಅದು ಯಾರೊಬ್ಬರಿಗೂ ಗೊತ್ತಾಗಲಿಲ್ಲ. ಪ್ರಜ್ಞಾ ಪ್ರವಾಹ ತಂತ್ರ ಮನುಷ್ಯನ ಭಾವನೆಗಳನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುತ್ತಾ ಹೋಗುವಂಥ ಒಂದು ತಂತ್ರ. ಅದು ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊರಗೆ ನಿಲ್ಲದೆ. ಆದ್ರೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಯಾವುದೋ ಸಂಭವಗಳಿಗೆ ಜೋಡಿಕೊಂಡಿರ್ತದೆ ಅದು. ಅದು ಉಳಿದವರಿಗೆ ಗೊತ್ತಾಗ್ತಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅದು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬಂತು. ಮುಂದೆ ಅದನ್ನು ಬಾಪ್ಪೆ ಪ್ರಕಾಶನದವರು ಪ್ರಕಟಿಸಲಿಕ್ಕೂ ‘ಸುಧಾ’ದವರೇ ಕಾರಣರಾದ್ರು. ಅದು ಪ್ರಕಟವಾಗುವಾಗ ನಾನು ಇಥಿಯೋಪಿಯದಲ್ಲಿದ್ದೆ. ಸುಮತೀಂದ್ರ ನಾಡಿಗರು, ಆಗ ಅಮೆರಿಕದಲ್ಲಿ ಪಿಎಚ್.ಡಿ. ಮಾಡ್ತಾ ಇದ್ದು. ಅವು ಕಾಗದ ಬರೆದು ತಿಳಿಸಿದ್ದು. ಹಾಗೆ ಅಲ್ಲಿಂದ ನಾನು ಹೇಗೂ ಎಂ.ಬಿ. ಸಿಂಗ್ ಇದ್ದಾರಲ್ಲ ಅಂತೇಳಿ ಸುಮಾರು ಆರೇಳು ಕಾದಂಬರಿಗಳನ್ನು ಅಲ್ಲಿ ಕೊಡ್ತೊಂಡು, ಅಲ್ಲೇ ಬರೆದಿದ್ದು. ಒಂದರನಂತ ಒಂದು ‘ಕರ್ಮಣ್ಯೇ ವಾಧಿಕಾರಸ್ತೇ’, ‘ಅಬ್ರಹಮ್ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಸಹ ಅಲ್ಲಿಂದ ಬರೆದಿದ್ದು. ಬಾಪ್ಪೆದವರೇ ಪ್ರಕಟ ಮಾಡಿದ್ದು. ಹಾಗೆ ನನಗೆ ಪ್ರಕಾಶಕರು ಯಾರು ಅಂದ್ರೆ ‘ಸುಧಾ’ ಪತ್ರಿಕೆಯೇ. ಆನಂತರ ನಾನಿಲ್ಲಿ ಬಂದ ಮೇಲಿನ ಅನುಭವಗಳನ್ನು ಹೇಳ್ತೀಯೋ ದಿನಗಟ್ಟಲೆ ಹೇಳ್ತೀಯೋ. ಇಲ್ಲಿ ಬಂದ್ಯೇಲೆ ಪ್ರಕಾಶಕರೆಲ್ಲ ಸಿಕ್ಕಿದ್ದು. ಪ್ರಕಾಶನ ಮಾಡಿದ್ದು, ನಡಿತು. ಹೊಸ ಹೊಸ ಪ್ರಕಾಶಕರು, ಸ್ನೇಹಿತರು, ಹಣಕೊಡುವವರು, ಕೊಡದವರು, ಓಡಿ ಹೋಗುವವರು ಎಲ್ಲಾ ನಮೂನೆಯವರ ಸಂಪರ್ಕ ಆಯ್ತು.

‘ತರಂಗ’ ಪತ್ರಿಕೆ ಆರಂಭ ಆದಾಗ ಅದರ ಸಂಪಾದಕರಾದ ಸಂತೋಷಕುಮಾರ ಗುಲ್ಲಾಡಿಯವರು ಹೇಳಿದ್ದು, ನಿಮ್ಮ ಕಾದಂಬರಿ ನಾವು ಮೊದಲು ಹಾಕೇವೆ ಅಂತ. ಆಗ ನಾನು ಹೇಳಿದೆ, ನನ್ನ ಕಾದಂಬರಿ ಮೊದಲು ಹಾಕುವುದು ಬೇಡ. ಅಂದ್ರೆ ಅಷ್ಟರವರೆಗೆ ಸೀರಿಯಲ್ಟೆಸಿಂಗ್ ಆರಂಭವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಟಿ.ಕೆ. ರಾಮರಾವ್ ಅವರದ್ದೇ ಹಾಕಿ. ನನ್ನ ಕಾದಂಬರಿ ಹಾಕಿ ಅದು ಹಾಳಾಯ್ತು ಅಂತ ಆಗುವುದು ಬೇಡ ಅಂತ. ಯಾಕಂದ್ರೆ, ನನ್ನ ಕಾದಂಬರಿ ಆಗಲೇ ನಾನು ಬರೆದದ್ದು ಅದು ಪ್ರಯೋಗ ಅಂತ ಹೇಳಿದ್ದೆ ನಾನು. ಅದೊಂದು ರಾಜಕೀಯ ಕಾದಂಬರಿ ಮತ್ತುದು ಸೆಟಾಯರ್ ಆಗಿರ್ತದೆ. ವ್ಯಂಗ್ಯವಾಗಿರ್ತದೆ. ಅದರಿಂದ ಓದುಗರು ಮತ್ತೆ ನನ್ನ ಓದುಗರು ಕಡಿಮೆಯಾದ್ರು ಅಂತಾಗುವುದು ಬೇಡ. ಅವರೇ ಹಾಕಿ ಅಂದೆ. ‘ಕೆಂಪುಮಣ್ಣು’ ಅಂತ ಅವರ ಕಾದಂಬರಿ ಬಂತು. ಆನಂತರ ಇದನ್ನು ಹಾಕಿದ್ದು. ಇದನ್ನು ಹಾಕಿ ಒಂದು ಎರಡು ಮೂರು ವಾರ ಆಗುವಾಗ ಓದುಗರ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆಗಳು ಬರತೊಡಗಿದವು. ಇದು ನಮಗೆ ಅರ್ಥ ಆಗ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ಈ ಭಾಷೆ ಏನು ಅಂತ ತಿಳಿತಾ ಇಲ್ಲ ಅಂತ ಹೇಳತೊಡಗಿದರು. ನಿಮಗೆ ಗೊತ್ತಿರಬಹುದು, ತಬಾರ ಗಿಬಾರ ಅಂತೆಲ್ಲ ಬರ್ತದೆ, ಹದೇಲಿ ಅಂತ ಬರ್ತದೆ. ಉದ್ದೇಶ ಇಷ್ಟೆ, ಸತ್ಯವನ್ನೇ ಹೇಳ್ತಾ